

WEST-VLAAMSE MILIEUFEDERATIE

Nr. 3 – Jaargang 16 | Driemaandelijks tijdschrift | Juli - augustus - september 2021

Afgiftekantoor Kortrijk Mail | Erkenningsnummer P926193

8 OVER DE SCHREVE

**Klimaatneutrale wijk De
Nieuwe Dokken in Gent**

12 FOCUS REGIO

**Een toekomst voor de
vallei van de Babillie-
beek?**

16 FOCUS BELEID

**ProCoRo | MAP7 |
MiNaraad/Westtoer**

17 HET VERHAAL VAN DE DOENER

**Sofie Declercq, gepas-
sioneerde bestuurder
van Natuurpunt Man-
delstreke en Midden
West-Vlaanderen**

18 PERSPECTIEF

**Natuur en landbouw:
ruimtelijk scheiden of
delen?**

3 FOCUS THEMA

**De debatten zijn geo-
pend: welke richting
moet de landbouw uit in
(West-) Vlaanderen?**

INTRO

Katty De Wilde

Al een beetje herfst in de lucht. De West-Vlaamse Milieufederatie vliegt er weer in. Dit tijdschrift biedt opnieuw een stevige brok inhoud over thema's die de agenda van de natuur- en milieubeweging sterk bepalen.

Voor de zomer lanceerde Open VLD een voorstel voor een ruimtelijke verdeling tussen natuur en landbouw, het zogenaamde driecompartimentenstelsel. Hoewel hun pleidooi voor grotere eenheden natuur een stap vooruit is, herbergt deze visie ook potentiële gevaren voor wat ons nog rest aan ecosystemen in West-Vlaanderen. Lees ons uitgebreid standpunt hierover in dit tijdschrift. Dit najaar staan bovendien thema's als stikstof, het mestactieplan en erosie op de politieke agenda. Thema's met grote impact op natuur en leefmilieu van West-Vlaanderen, en die de West-Vlaamse Milieufederatie dan ook opvolgt.

Nog in dit tijdschrift beschrijft Peter Hantson, bestuurder van Natuurpunt Mandelstreke en West-Vlaamse Milieufederatie, het tijd- en energierovende relaas om het herstel van de illegaal opgehoogde Babilliebeekvallei te bekomen. Spijtig een tekenend voorbeeld. Dit verhaal toont evenwel het belang van lokale natuur- en milieuverenigingen voor natuurbehoud en -herstel aan. Een beleid dat ecosystemen maximaal behoudt en herstelt om zo o.a. droogte, wateroverlast, biodiversiteitsverlies en klimaatimpact aan te pakken is urgent en ook de West-Vlaamse Milieufederatie zet zich volop in om dit te bekomen.

Verder komen in dit tijdschrift nog tal van inspirerende voorbeelden, mensen en opinies aan bod

Veel leesplezier!

Katty De Wilde

Coördinator West-Vlaamse Milieufederatie vzw

“Een beleid dat ecosystemen maximaal behoudt en herstelt om zo o.a. droogte, wateroverlast, biodiversiteitsverlies en klimaatimpact aan te pakken is urgent en de West-Vlaamse Milieufederatie zet zich dan ook volop in om dit te bekomen.”

FOCUS THEMA

De debatten zijn geopend: welke richting moet de landbouw uit in (West-) Vlaanderen?

Doodlopende straatjes stapelen zich momenteel op: de stikstofproblematiek, de bouwshift, het mestactieplan, ruimte voor klimaatgrillen, gezondheidseffecten van intensieve veeteelt op bewoners van het platteland, biodiversiteitscrisis... De landbouw staat, samen met natuur, in het midden van de maatschappelijke debatten. En ook vanuit niet verwachte politieke hoek, komen er visies op de debattafel.

In een conceptnota doet Steven Coenegrachts van Open VLD een reeks voorstellen om de angel uit de conflicten te halen: ‘Pax Naturae’ wil de natuur meer kansen geven, vanuit de vaststelling dat een groot deel van de bestaande biologisch waardevolle gebieden geen bescherming kent onder natuurvlag. De grote vraag die liberaal Coenegrachts zich stelt is hoe we tot grotere en beter aaneengesloten openruimtegebieden komen, waar landbouw, natuur en bos meer in symbiose kunnen functioneren. Het voorstel: het drie compartimenten landschap. Bestaande natuur wordt hierin verdubbeld in oppervlakte. Landbouw blijft er mogelijk, maar zonder bemesting of pesticiden. Rond de natuurgebieden kan landbouw met minder impact op natuur, zoals bio- of boslandbouw. Hierbij wordt aangegeven dat rendement per hectare niet het ultieme doel zou zijn. Deze bedrijven zouden dan ook geschikt zijn voor diversificatie (educatie, zorg, opschalen ecosysteemdiensten,...). De derde zone is de hoogproductieve, ten dienste van de verwerking en de handelsbalans. In deze gebieden geen ruimte voor extra natuur, noch bebosning. Agro-ecologische principes (bv akkerranden worden gestimuleerd in de laatste zone, zolang er maar geen productiviteitsdaling is. Een enigszins verfrissende blik op Vlaams beleid, met een Limburgse bril. Maar wat zou dit betekenen voor West-Vlaanderen? We nemen je mee in ons antwoord aan Vlaams Parlementslid Coenegrachts

Uiteraard hebben we appreciatie voor het denkwerk en de bijdrage tot een open discussie over de druk van de landbouw op de natuur. We hebben dat meer nodig: een open blik op het behoud en het versterken van wat er nog is van natuur en tevens ook op het behoud van stevig gewortelde en juistchalige landbouw.

Landbouw en natuur in West-Vlaanderen

Om een beeld te schetsen van de landbouw in onze provincie, starten we graag met een ‘klein’ voorbeeld: de aardappelindustrie. In 1990 stond deze industrie in haar kinderschoenen. Alles samen verwerkte ze 0,5 miljoen ton aardappelen tot frieten en andere producten. In 2019, 30 jaar later, is deze industrie vertienvoudigd in verwerkingscapaciteit. In 2018 staan Poperinge, Ieper,

Heuvelland en Alveringem in de top 4 van de grootste aardappelarealen van Vlaanderen. In 2021 staat de top 3 ook gekenmerkt als gebiedstype III ikv Mestdecreet.

In 2019 staat West-Vlaanderen eveneens bovenaan de lijst van provincies met de meeste kippen, runderen en varkens. Tegelijk is West-Vlaanderen ook de kampioen in de uitstoot van ammoniak en zijn de mogelijke gezondheidseffecten van de intensieve veeteelt op de bewoners in de landelijke gebieden nog niet of nauwelijks onderzocht. Een eerste onderzoek naar de verschillen tussen geurmodellering en geurwaarneming -dat mee onder druk van de lokale bevolking en de inbreng van de West-Vlaamse Milieufederatie werd verkregen heeft geleid tot een aanpassing van de geur-

norm op Vlaams niveau. Enkel voor vleeskippen en met een onderscheid tussen geïsoleerde en geclusterde bedrijven.

73,4% van de West-Vlaamse bodem, heeft een landbouwbestemming, tegenover 57,7% in Vlaanderen. 35% van de Vlaamse landbouwbedrijven, mogen West-Vlaams genoemd worden. 4,4% van West-Vlaanderen heeft een natuurbestemming, tegenover 9,4% in Vlaanderen. De "Grote Oorlog" heeft hier de aaneengesloten bossen vernietigd, daarna kwamen de poldergraslanden, moerassen en heidelandschappen aan de beurt door de intensivering van de landbouw en de inname door industrie en verkavelingen. Nu is er de waterconcurrentie door de (door de mens veroorzaakte) droogte die de natuur schade toebrengt.

Het agrocomplex telt in West-Vlaanderen 15.256 bedrijven die 45.789 jobs creëren. Dat is 9,2 % van alle arbeidsplaatsen in West-Vlaanderen. Het gaat zowel om jobs direct in de land- en tuinbouwsector als jobs die er indirect verband mee houden. De toegevoegde waarde van het West-Vlaamse agrocomplex wordt op 2,571 miljard euro geschat en dit op een omzet van 8 miljard euro.

Voor de milieu- en gezondheidskost van de uitstoot van NH₃ enkel in West-Vlaanderen (17.296.189 kg in 2014) kloppen we, volgens cijfers van de Vlaamse Overheid, af op 570.768.000 EUR (De Nocker L. et al. 'Eindrapport. Actualisering van de externe milieuschadekosten (algemeen voor Vlaanderen) met betrekking tot luchtverontreiniging en klimaatverandering (MIRA/2010/03'. Studie uitgevoerd in opdracht van de Vlaamse Milieumaatschappij, MIRA, VITO. 2010.)

Dat is dan enkel de milieukost voor ammoniak. Niet de schade door erosie, watervervuiling (en drinkwaterproductie), resistentie van schimmels en medische/ menselijke kost, gezondheidschade door endotoxinen, verlies aan levenskwaliteit, daling van waarde woningen door geuroverlast, droogteschade, kost natuurherstel, ...

Met deze zeer korte schets willen we het belang van landbouw in West-Vlaanderen, maar eveneens de druk vanuit de intensieve landbouw in West-Vlaanderen even aanhalen. Het is vanuit deze afweging dat we het voorstel van Open VLD hebben gelezen.

Afwegingen bij de tekst vanuit West-Vlaanderen

Drie compartimentenlandschap

Het voorstel van Open VLD kiest ervoor om het ene gebied milieu- en natuurkundig op te geven ten voordele van een ander gebied. Momenteel

heeft West-Vlaanderen 4,4% bestemde natuur. Het voorstel spreekt van een verdubbeling bij bestaande gebieden. Dat is voor West-Vlaanderen nog steeds een habbekrats. Een aantal grotere kernen als De Blankaart en het Zwin, Uitkerkse Polders en de bossen (en wat heidegebieden) in o.a. het Brugs Ommeland nemen een groot deel in. De andere gebieden zijn eerder versnipperd. Deze zouden hoogstwaarschijnlijk sneuvelen. Dat gaat niet alleen in tegen de Europese Bescherming van een aantal habitattypes, maar eveneens tegen de nood voor de natuur om grotere verbonden gebieden te creëren, binnen een divers natuurlijk landschap (i.k.v. klimaatopwarming en biodiversiteitsval). Daarnaast is dit evenmin compatibel met de milieuregelgeving en lokale noden en eisen. 'Natuur in de buurt', is ook een recht voor mensen die in landelijkere regio's wonen. Welke impact heeft dergelijk systeem op hen? Zullen mensen nog overal toegang hebben tot korte keten? Zal het gegarandeerd recht op een gezond en wel leven gegarandeerd blijven? Welke impact zal dit hebben op bijvoorbeeld de huizenmarkt in bewoonde gebieden met een intensieve landbouw? De mensen, die in de intensieve regio's leven, zullen plots minder toegang hebben tot natuur en blootgesteld worden aan meer geconcentreerde emissies uit de intensieve landbouw.

De derde zone legitimeert de intensieve landbouw. Ook in deze gebieden geldt het milieurecht en moeten de doelen voor soortenbescherming of de Kaderrichtlijn Water (nitraatrichtlijn) worden gehaald. Het belang van boeren natuur

wordt eveneens onderschat: landbouwgebied biedt een leefgebied voor heel wat soorten en deze staan al onder druk door de alsmaar toenemende intensivering. En wat met de strenger wordende milieuregels, bijvoorbeeld het Mestactieplan of erosie? Wat met de destructieve impact van dit landbouwmodel? Kunnen we dit model wel nog oprecht een vorm van rechtszekerheid bieden?

De emissies van het intensieve landbouwmodel stoppen niet aan de arbitraire grenzen. Grond- en oppervlaktewater voeden zowel landbouw, industrie, mens en natuur. De blauwe aders connecteren de gebieden. West-Vlaanderen haalt nu al de slechtste cijfers (ondanks de technisch en milieukundig hoog efficiënte landbouw) voor waterkwaliteit, ammoniakuitstoot, droogte, ... Wij zien dit als een teken aan de wand dat de druk momenteel te hoog is en dat de intensieve landbouw zich niet nog meer binnen de contouren van de aangewende ruimte kan uitbouwen, integendeel.

Daarnaast gaat de nota niet uit van een 'gelaagd' landschap -waarbij ecosysteemdiensten als recreatie, biodiversiteit, infiltratie, luchtzuivering, waterzuivering, erfgoed,... maximaal worden nagestreefd- maar haakt ze aan bij de compartimentering van het landschap, zoals men in het Gewestplan voor ogen had. Het argument van 'ruimtelijk rendement' wordt eenzijdig economisch ingevuld (voedselproductie), terwijl een landschap meer dan één ecosysteemdienst moet kunnen voorzien. Het verengen van openruimte-gebruik tot natuur en voedsel is ons dan

ook reductionistisch: het optimaliseren van de ecosysteemdiensten van het landschap en het versterken van de intrinsieke waarde van het ecosysteem, heeft een meer gelaagde aanpak, die aansluit bij de hedendaagse noden op vlak van recreatie, waterhuishouding, transport, biodiversiteit, voeding, ... Vlaanderen moet net naar een duurzame transitie van de open ruimte, die lokaal zal moeten worden gedragen. Het is de diversiteit en de wisselwerking tussen die diverse elementen (landbouw, natuur, landschap, recreatie...) die het landschap vorm zullen geven. De voorkeur geven aan één bepaalde vorm van landbouw en dit ook zo te expliciteren, lijkt ons dan ook niet aangewezen. De sterke verwevenheid van de landbouw met haar omgeving is eigen aan ons ecologisch, maar ook culturele en maatschappelijke landschap.

Landbouwpraktijken gedijen trouwens zelden in polariteiten, maar bestaan voornamelijk uit grijze zones van afwisselende gradaties in circulariteit, duurzaamheid en bedrijfsmanagement en dit voor alle landbouwmodellen, binnen de context van de omgeving en de regelgeving. 'Juistschalige' landbouw heeft vele facetten: van economisch goed voor het bedrijf en de uitbater, tot ecologisch en milieukundig ingebed in de omgeving en het ruimere (eco)systeem.

Hoogproductief versus laagproductief

"Omdat Vlaanderen een dichtbevolkte, verstedelijkte regio is, heeft onze landbouw zich ontwikkeld tot een hooggespecialiseerde, inten-

sieve sector.”, zo geeft de nota aan. Daar durven we ons wel vragen bij te stellen: het zijn historische beleidskeuzes en gebeurtenissen, haven, bodem, water, geopolitiek en maatschappelijke dynamieken die ervoor zorgden dat Vlaanderen en specifiek West-Vlaanderen één van de meeste intensieve landbouwgebieden werd. De positieve handelsbalans van het agrocomplex is uiteraard een aangenaam economisch gebeuren, maar het mag niet ten koste gaan van hele gebieden, hun inwoners en het lokale ecosysteem, dat in connectie staat met het grotere geheel.

“Hoe kunnen we een stijgende wereldbevolking voeden terwijl we met minder horen te doen: minder grond, efficiëntere landbouw, minder emissies, én dit alles ecologisch, economisch én sociaal duurzamer.”, staat in de nota. Niet alleen de corona-pandemie heeft aangetoond dat een lokale productie hier, maar ook in de landen waar we naar exporteren, van groot belang is. Momenteel zorgt de frietexport voor een verdringing van lokale aardappelen op de Zuid-Amerikaanse markten en kippen uit Antwerpen, verdringen de lokale exemplaren in Ghana. Intussen blijft de rekening voor de externe kost van die massaproductie onbetaald.

Hoewel de nota een eerbaar compromis lijkt te willen sluiten tussen ruimte voor zowel natuur, het intensieve als het extensieve landbouwmodel, worden deze systemen volgens de West-Vlaamse Milieufederatie nog sterker tegenover elkaar gepositioneerd, wat de polarisatie net kan versterken. Daarenboven sluit het voorstel nauw aan bij de LOG (of Landbouwontwikkelingsgebieden) zoals ze in Nederland zijn ontwikkeld: gebieden waar de absolute voorrang wordt gegeven aan de ontwikkeling van de landbouw en het landschap net als de bewoners en de biodiversiteit als ondergeschikt werden aanzien. Een iconisch exportland, waar de landbouw momenteel in een existentiële crisis zit, nét om de reden van de keuze voor de ruimtelijke scheiding en verregaande intensivering. Daarenboven is er eveneens de concentratie van de economische machten binnen het landbouwcomplex, waar-

door de voedselafhankelijkheid van de bevolking, van een aantal grotere spelers -eventueel binnen een buitenlandse groep- toch wel problematisch kan worden genoemd in kader van de voedselsoevereiniteit.

De impact van onze productie over zee mag eveneens niet vergeten worden. Momenteel wordt een oppervlakte overeenstemmend met een kwart van onze landbouwoppervlakte overzees gecultiveerd voor soja voor onze veestapel. Daar draagt deze bij tot vernietiging van natuurlijke ecosystemen en heeft bovendien een enorme impact op lokale boeren en indigene bevolkingsgroepen. Een simpele ruimtelijke verschuiving met intensivering in Vlaanderen zal dit probleem niet verhelpen. De volledige impact van onze intensieve systemen dient in rekening gebracht i.p.v. deze te externaliseren en dus af te wentelen op andere werelddelen. De intensieve veehouderij en het landgebruik dat hiervoor nodig is, worden onvoldoende in vraag gesteld. We mogen het probleem niet verplaatsen naar bijvoorbeeld meer soja-import. De nota houdt ook onvoldoende rekening met het familiale karakter van veel bedrijven. Dergelijke spatiale indeling zal boeren dwingen om te verhuizen, ook als hun bedrijf al generaties meegaat. Wat zal dit op lange termijn doen met de kleine spelers, de familiale boeren? Dit voorstel kan een verdere consolidering van landbouw door grote spelers versnellen. Alternatieve vormen van landbouw zoals biologische en agro-ecologische landbouw worden in het voorstel als ‘lucratief’ voorgesteld. Ze zijn echter veel meer dan dat en bieden ook een visie die een algemene verduurzaming van de landbouw vooropstelt.

Biologische en andere alternatieve vormen van landbouw worden te eenvoudig weggezet als ‘minder productief’. In deze systemen is echter nog heel wat ruimte voor bijkomende productiewinsten en bovendien moet men in onze multifunctionele ruimte alle diensten in rekening brengen (productiemaximalisatie vs optimalisatie). Dat agroforestry net tot een hogere opbrengst kan leiden, met een daling aan schadelijke emissies en een beperktere nood aan hulpbronnen, lijkt ons eveneens te weinig

onderzocht. Het doet vermoeden dat er vanuit een premisse ten voordele van intensieve landbouw wordt uitgegaan. Maar hiervoor verwijzen we graag naar de reactie van Bioforum.

Definitie natuur

Natuur laat zich niet vangen enkel in een plancontext: je kan niet zomaar op een kaart tekenen waar natuur moet komen en waar niet. Natuur ‘is’ veelal gewoon ergens, omdat de natuur er nood aan heeft. ‘Natuur’ is een heel brede term voor een onderdeel van een ecosysteem dat bijvoorbeeld zorgt voor bodemopbouw en bodemleven, dat zorgt voor bv. vasthouden en beschikbaar stellen van water via schimmels en wormengangen,...

Natuur’ is ook trekvogels, die niet volgens plancontouren denken, of verbindingen die nodig zijn voor de migratie van soorten. Natuur is ook een recreatieplaats voor mensen of groen dat zorgt voor de verkoeling. Of die poel of gracht die ervoor zorgt dat het water bovenstrooms opgehouden wordt en infiltreert, klaar om via het ondiepe grondwatertransport terug naar het watersysteem te vloeien. Natuur is ook de bestuiving van gewassen en het evenwicht dat landbouwplagen helpt voorkomen. Natuur is ook de bescherming die Europa voorziet voor met de landbouw verweven soorten in bepaalde gebieden, of de lanen van statige beuken die het Brugse Ommeland doorkruisen, dwars door landbouwgebied. Natuur zijn ook de hagen her en der in het landschap, die een refuge bieden voor patrijzen en hazen, of de geelgors. Natuur is de broedende Kievit midden een akker. Natuur is die buffer die zorgt voor het afvangen en omzetten van stikstof en fijnstof uit de

landbouw, of het bos dat als spons fungeert en benedenstrooms het veld van water voorziet. Kortom: natuur is verweven met de ruimte en haar activiteiten.

Maar toch

Ondanks het feit dat we ons niet kunnen vinden in de voorgestelde visie om alle hiervoor opgesomde redenen, is het feit dat er een voorstel tot verzoening op tafel wordt gelegd op zich positief. De voorstellen gaan ook uit van een ruimtelijk recht voor meer natuur, wat voor ons ook al een stap vooruit is. Daarenboven tracht het voorstel ook voor een versterkte kwaliteit van de natuur te zorgen.

Ook wij willen een “Pax Agricultura”, waarbij niet zozeer de kwantiteit van de landbouw, maar vooral de kwaliteit ervan, voor boer, buurt en beest, voorop staan. Een landbouw voor velen, vertrekkend vanuit een juist schilgheid en met een hoge lokale toegevoegde waarde (dus min externe kost). Ook wij zijn ervan overtuigd dat vanuit polarisering geen ‘duurzame vrede’ komt, maar het zal je eveneens niet verbazen dat we ons met de huidige toestand van natuur en milieu niet kunnen verzoenen. De pax zal moeten vertrekken van de gedeelde grond.

Tekst: Bart Vanwildemeersch

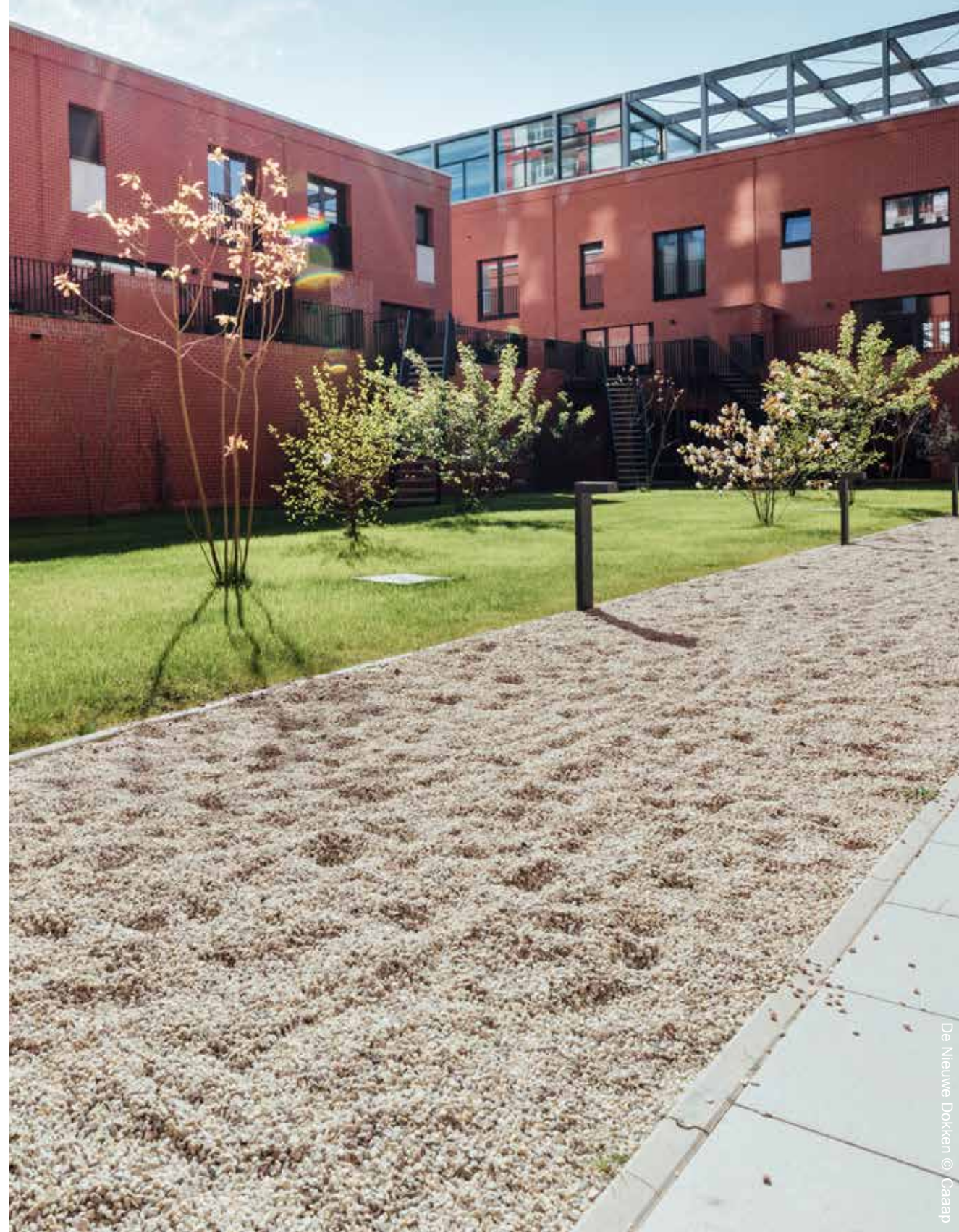
De volledige tekst van Open VLD is na te lezen op: <https://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1715921>

De reactie van Bioforum kan je hier lezen: <https://vilt.be/nl/nieuws/biodiversiteit-hebben-we-overal-nodig-in-ons-landschap-niet-alleen-in-natuur>

OVER DE SCHREVE

Klimaatneutrale wijk De Nieuwe Dokken Gent

8 OVER DE SCHREVE

De Nieuwe Dokken © Caaap

Er groeit een hele nieuwe buurt in Gent: De Nieuwe Dokken. Net buiten de ring, wat ten noorden van Gent-Dampoort verrijzen 400 woningen, broodjeszaken, kantoren, kinderopvang, een school en heel wat recreatieve kansen. Moest dit project niet Radicale Vernieuwer-klimaatprijs 2017 van De Standaard gewonnen hebben, we zouden er niet over schrijven. Trekker van de innovatieve technieken in deze wijk is de coöperatieve DuCoop. In samenwerking met projectontwikkelaar Schipperskaai Development (Caaap en Van Roey Vastgoed) en sogent verwezenlijkt DuCoop op de site onder andere een lokaal waterzuiveringssysteem gekoppeld aan het warmtenet. Behoorlijk revolutionair en inspirerend: wordt dit de toekomst?

Terwijl we in West-Vlaanderen naarstig werken aan onze klimaatplannen, verrijst in Gent een klimaatneutrale wijk, De Nieuwe Dokken. Radicaal anders worden stromen aan elkaar gekoppeld. Decentrale energie als speerpunt: hier wekt men zoveel mogelijk energie zelf op. Dit onder andere door zonnepanelen op de daken te leggen of restwarmte te benutten. Die restwarmte komt van afwaswater, of warmtebronnen in de buurt. Zo gebruikt men de restwarmte van de naburige zeepfabriek Christeyns: dit is al 2/3de van de warmte. De rest komt uit het afvalwater en keukenafval. Bewoners krijgen elk een bakje waarin ze hun organisch afval verzamelen. Eens vol, mag het naar een installatie ter grootte van een wasmachine, beneden in het gebouw. Die vermaalt het en voegt er water aan toe. Dat water is dus rijk aan energie en nutriënten. Samen met de zwarte massa uit het toiletwater, vergist het geheel tot biogas (methaan). En dat wordt gebruikt om energie op te wekken. Het beheer van dit alles gebeurt door DuCoop,

een coöperatieve waarin zowel Farys, een aantal betrokken bedrijven, als ook de bewoners en ondernemers in de buurt zetelen. Zo wordt ook de energie een deel van het leven zelf.

Wat er overblijft van organische stof, wordt verwerkt tot meststof. Deze mest wordt dan weer gebruikt voor het voeden van de planten in de moestuin in de wijk. Al zijn er bij dat laatste toch nog wat vragen over de samenstelling van de mest en is er dan ook wat extra controle nodig. De moestuin krijgt dan weer de begeleiding van Roof Food, dé stadslandbouwer van Gent. Wat er overblijft van restwater, wordt samen met het douche en waswater gefilterd en naar de zeepfabriek gestuurd om te hergebruiken als proceswater.

En daar stopt het nog niet bij: niet alleen door de nabije ligging bij de stad Gent, maar ook door de goede ontsluiting (nieuwe brug over het water) en de gedeelde elektrische mobiliteit, zal de voetafdruk van de bewoners minimaal zijn. Daarenboven is het station Dampoort op net geen 10 minuten wandelen van de site. Ook parkeren bekijkt het project slim. Zo introduceert De Nieuwe Dokken "gap-parking": de leegstaande parkeerplaatsen van afwezige bewoners worden gebruikt als rotatieparking voor de bezoekers en de buurt. En, eens de mobiliteit écht verandert, dan zijn de plaatsen gemakkelijk te hergebruiken voor andere doelen.

Met Dubbeltuupe heeft het bouwproject zelfs ruimte voor innovatief wonen: 16 volledig uitgeruste privaatieve appartementen met daarbovenop een gedeelde ruimte in het gebouw van een 160m² en een dakterras van 400m².

Tekst: Bart Vanwildemeersch.
Redigatie: Amber Decavele, Caaap

Nachtbeeld De Nieuwe Dokken © Caaap

9 OVER DE SCHREVE

533

Zoveel Belgen sterven volgens de OESO jaarlijks aan een resistente microbe, waarvoor geen behandeling meer bestaat. Met haar One Health-actieplan wil de federale overheid dat aantal naar beneden krijgen. Op 10 juli liep het openbaar onderzoek in stilte af, ondanks het belang van dit plan voor de volksgezondheid. 'Een goede eerste stap', volgens de milieubeweging, 'maar het mag best wat verder gaan: stuur niet op symptomen, maar pak de wortels aan.'

(West-Vlaamse Milieufederatie, Natuurpunt en BBL in MO)

Klacht tegen polderbesturen wegens 'illegale drooglegging'

De vzw Dryade dient een klacht in tegen 56 polders en wateringen omdat ze op onwettige wijze gronden droogleggen. Daarmee stelt ze de kwestie op Vlaams niveau op scherp.

Tom Ysebaert
Dinsdag 3 augustus 2021 om 3:25 uur

SPROKKELS

“Jaarlijks planten wij al heel wat bomen met de Regionale Landschappen en Stadslandschappen, maar wij willen een versnelling hoger schakelen met een gemeentelijke samenwerking.”

Bron: Focus-WTV

Actiecomité op straat tegen plannen kanaal Bossuit-Kortrijk: “De tijd van petitie en online protest is voorbij”

Slecht PFAS-rapport voor West-Vlaanderen: op één na hoogste concentratie in drinkwater en zwaarst vervuilde waterwegen

Bron: Krant van West-Vlaanderen

Droogte en stortregen veranderen Belgische landbouw

Het Belgische klimaat wordt steeds grilliger. Daar moeten landbouwers, bedrijven en wetenschappers op reageren. Met 'nieuwe' gewassen als Quinoa, droogteresistente aardappelen en 60 olympische zwembaden vol water. Dat schrijft De Tijd.

Bron: Landbouwleven

Volg ons ook op facebook:
www.facebook.com/wmfkoepel

Een toekomst voor de vallei van de Babilliebeek?

“Gezien vanaf een afstand in tijd of ruimte, kunnen we alleen maar concluderen dat een soort die zijn eigen achteruitgang initieert, bestudeert en negeert door zijn natuurlijke habitat te vernietigen, niet veel lof of bijval verdient. De enige andere organismen op aarde die hun eigen omgeving zo verpesten dat ze zichzelf vernietigen, zijn bacteriën en virussen.”

Deze uitleg staat bij ‘Homo Stupidus Stupidus’ (*), een kunstwerk van Maarten Vanden Eynde uit 2008. Dat bestaat uit “een menselijk skelet dat uit elkaar is gehaald en weer in elkaar is gezet in een andere en nogal raadselachtige vorm die, ondanks onze kennis ervan, weinig verband houdt met de menselijke anatomie. Het is een kritisch commentaar op de menselijke arrogantie die zichzelf dubbel wijs noemt - Homo sapiens sapiens - en naar zichzelf een heel geologisch tijdperk noemt, het Antropoceen, dat staat voor zijn eigen invloed op aarde.

‘Homo stupidus stupidus’ zet vraagtekens bij de mate van menselijk zelfbewustzijn, van zelfkennis van waar we vandaan komen, hoe we evolueerden en waar we heen gaan. Het werk symboliseert ons inherente falen in het begrijpen van onszelf of het voorspellen van onze toekomst op basis van ons verleden en heden.”

Maar genoeg gefilosofeerd bij een boeiend kunstwerk over het menselijk wezen. Waarover gaat het nu eigenlijk, vraag je je wellicht af? Wel: ik moest spontaan aan dit bevreemdende kunstwerk denken terwijl ik probeerde uit te vissen wat er aan de hand is in de vallei van de Babilliebeek in Roeselare.

Roeselare telt binnen de N36, ‘de grote ring’, nog twee restanten van oorspronkelijke beekvalleien. In Rumeke gaat het over een 7 ha grote historische Ferrariskaarte. (De Ferrariskaarten zijn een verzameling van 275 uiterst gedetailleerde topografische kaarten die tussen 1771 en 1778 tot stand kwamen en een uiterst gedetailleerd beeld geven van onder meer onze streek.)

Vallei van De Babilliebeek © Peter Hantson

Deze valleigronden en de loop van de Babilliebeek stemmen nog in belangrijke mate overeen met de situatie van eind 18e eeuw.

Je vindt hier nog typische planten van vochtige weiden als Beekpunge, Egelboterbloem, Pinksterbloem en Pijptorkruid. De poel herbergt Alpenwatersalamander, Kleine watersalamander, Groene kikker en Pad. Braamsluiper en Zwartkop zijn er jaarlijkse broedvogels en bij diepe vorst komen Hout- en Watersnip op bezoek. Naar Roeselaarse normen vormt deze vallei een hotspot van biodiversiteit.

Jammer genoeg zitten deze soorten zelfs hier in de hoek waar de klappen vallen. De afzetting van plantenmateriaal na het reiten van de beek, een archeologisch onderzoek, overstromingen met vervuild beekwater en, sinds een jaar of 5 ook het wegvallen van beweidings, hebben deze bijzondere planten in de verdrinking gebracht. Soorten als bramen, distels, Grote kattenstaart, Harig wilgenroosje en Pitrus kregen een flinke duw in de rug en vormen nu grote ruigtestruwelen.

Dit verhaal begint echt wanneer ik afgelopen winter mijn infobundel over de vallei van de Babilliebeek wil bijwerken. De laatste 4 overstromingen, tussen 2005 en 2016, zijn goed gedocumenteerd, maar de laatste hittejaren en het effect daarvan op het functioneren van het valleisysteem ontbraken nog. Zeker in ons nieuwe klimaat, met felle buien, lange droogteperiodes en grote hittegolven, zijn de ecosystemendiensten van dit oude landschap erg waardevol, en dat wilde ik verder onderzoeken.

En zo had ik een luchtfoto nodig van de vallei. Even zoeken op Google Maps, Print Screen maken, wat bijknippen en hop, alles klaar. Alleen zag ik in het westelijke deel van de vallei vreemde bleekgele structuren. Wat inzoomen maakte alles duidelijk: hopen aarde!

Wat we ruim dertig jaar konden tegenhouden is ‘onder m’n neus’ dan toch gebeurd! Maar wanneer? Op basis van de afwerking van nabijgelegen gebouwen kon ik snel afleiden dat deze satellietfoto midden 2019 genomen werd.

Vol colère en frustratie, maar snel daarna geleid door redelijkheid en structuur, probeer ik een antwoord te vinden op de vraag: ‘Hoe pakken we zo’n grootschalige opvulling aan?’

Het vervolg?

Een rollercoaster:

- Tijdens de **eerste week van februari** ontdek ik dat het westelijke deel van de vallei werd opgevuld.
- Ik stuur Stad Roeselare, Provincie West-Vlaanderen, Natuurpunt en de West-Vlaamse Milieufederatie een kort verslag met de aanvulling dat de opvulling van deze valleigronden (in landbouwgebied!) een kaakslag is voor ieder die bezorgd is om biodiversiteit en klimaat.
- Op de bestuursvergadering van Natuurpunt Mandelstreek beslissen we dit dossier verder op te volgen en zo nodig naar de pers stappen.

Opgehoogde vallei van De Babilliebeek © Peter Hantson

- Een antwoord van Stad Roeselare liet even op zich wachten, maar op **15 februari** krijg ik een mail met de boodschap: "Volgens de eerste info die ik intern verkreeg, gaat het blijkbaar om werken uitgevoerd door de Provincie (die hier de waterloopbeheerder is), in functie van het onderhoud van de beek, waarbij het slib op hopen gelegd wordt in de nabijheid van de bestaande boerderij. Dit staat dus los van een omgevingsvergunningsaanvraag of een bouwproject en los van de Stad Roeselare." OK, de bevoegde diensten zaten dus nog in de ontkenningfase. Doorvragen.
- Van de Provincie komt wél snel een consistent antwoord. Zij stellen vast dat de opgehoogde percelen van dezelfde eigenaar zijn als een vlakbij gelegen verkaveling en dat er ondertussen een aanzienlijke oppervlakte tot ruim een meter werd opgehoogd. Zij gaan er van uit dat dit terrein gebruikt werd om de grondoverschotten van de verkaveling weg te werken. Het is voor de Provincie ook niet duidelijk of Stad Roeselare hier de noodzakelijke vergunning voor afleverde. Een watertoets is er alleszins niet te vinden. De Provincie vraagt de stad om dit uit te klaren en zo nodig op te treden.

Dit is duidelijke taal! Of de verkavelaar dit terrein effectief gebruikt heeft om de grondoverschotten van de verkaveling weg te werken, lijkt mij absoluut onwaarschijnlijk gezien de gigantische volumes. Dit lijkt meer een 'vooropvulling' om de vallei verder te verkavelen.

- Op **23 februari** krijg ik bericht van Stad Roeselare dat er geen vergunning is om deze gronden op te hogen en dat ze contact opnemen met de eigenaar om dit verder te bespreken.

Mooi, maar bij de typische reflex van 'we nemen verder contact op ...' heb ik zo mijn twijfels.

- Op **25 februari** bekijkt de juridische dienst van Natuurpunt wat wij kunnen doen.
- Op **1 maart** gaat digitaal overleg door met stad Roeselare, het Stadslandschap, diensthoofd openbaar domein van Roeselare, Peter Symens van Natuurpunt en Natuurpunt Mandelstreke over de realisatie van een lokaal biodiversiteitsplan. Dit is een heel opbouwend overleg ... maar met het vorige verhaal in het achterhoofd weet je hoe ik mij voel ...
- Op **5 maart** antwoordt het diensthoofd van Roeselare na mijn verder aandringen dat de verkavelaar in elk geval geen opdracht heeft gegeven om daar aarde te storten en weet 'niemand' wie dan wel opdracht gaf tot de storting ...
Wat antwoordt de eigenaar? We wachten nog op antwoord maar de vrachtwagens moeten wel over de privéweg en door de privépoort van de grondeigenaar.

Verkaveling in de Babilliebeekvallei © Peter Hantson

Actie van Natuurpunt Mandelstreke © Peter Hantson

- Zodra duidelijk is wie verantwoordelijk is, zal Roeselare ook op handhavend vlak de nodige stappen zetten. Commentaar: typisch toch dat ze ons van het kastje naar de muur sturen?
- In de daaropvolgende maanden bundelden verschillende natuurverenigingen uit de regio de krachten en startten een petitie op. De petitie vroeg de Stad om de aangevoerde aarde te verwijderen en de bestemming van het gebied te wijzigen, zodat het definitief beschermd wordt als groen- en natuurgebied. Inmiddels zijn er meer dan duizend handtekeningen verzameld.
- Veel zorgen hoeven de natuurverenigingen zich niet te maken volgens schepen van Omgevingsvergunningen Nathalie Muylle (CD&V). Ze meldt dat de beekvallei inderdaad zonder vergunning werd opgevuld.

"Er werden twee PV's gemaakt, een voor de bouwvertreding en een voor milieu, omdat er materialen en steenbrokken werden gevonden", zegt Muylle.

"De enige twee gemachtigde agenten waren door corona helaas even buiten strijd, waardoor de zaak bleef aanslepen. We hebben een mondeling engagement om die ophoping ongedaan te maken. Samen met de bouwinspectie en de politie hebben we een tijdelijk opgesteld waarin de betrokkenen het gebied in zijn oorspronkelijke staat moeten herstellen."

Ook bij de toekomstige verkaveling moet er extra aandacht gaan naar groen en bescherming van de beekvallei.

Of hoe een toevallige ontdekking via Google Maps een tijdverslindend proces op gang bracht om nog te redden wat er te redden valt. Op dit moment is de toestand op het terrein evenwel nog steeds ongewijzigd. Een simulatie, vertrekkende vanuit de neerslaghoeveelheid die midden juli in de Ardennen viel, toegepast op het bekken van de Mandel in Roeselare toont echter aan dat herstel van de vallei ook meer dan nodig is om zware waterproblemen voor Roeselare in de toekomst te vermijden.

(* *Het kunstwerk van Maarten Vanden Eynde kan je bekijken op: www.maartenvandeneynde.com*

Tekst & foto's: Peter Hantson

'Natuurverenigingen halen slag thuis: Omgeving Babilliebeek moet in oorspronkelijke staat hersteld worden'.

Het Nieuwsblad - 04/05/2021
door Steven Leenknecht.

'De grote waterrellende in de Ardennen in België, in Nederlands Limburg en in de Eifel in Duitsland: wat leren we eruit voor Roeselare en omgeving?' Een simulatie, vertrekkende vanuit de neerslaghoeveelheid die midden juli neerviel in de Ardennen, toegepast op het bekken van de Mandel in Roeselare.

Tekst te verkrijgen via:
peter.hanston@skynet.be

ProCoRo

Het najaar kondigt zich intensief aan: van het ruimtelijk beleidsplan West-Vlaanderen zal een eerste kennisgevingsnota MER verschijnen – hierin worden te onderzoeken effecten aangegeven-, de afbakening van de zoekzones voor ruimte voor bedrijvigheid – 430ha uit het reservepakket- wordt voortgezet, de reconversie van de luchtmachtbasis staat nog eens op de agenda, net als de ontharingsstrategie voor West-Vlaanderen en vele andere dossiers. Een heel beknopt overzicht van wat je kan verwachten.

Dat er discussie gaat zijn over de zoekzones, staat vast. Niet alleen wordt er ruimte voorgesteld waar al meerdere malen discussie over is geweest, maar ook zitten er veel nieuwe natuur- en soms ook waterrijke open ruimtegebieden in de afbakeningen. Daarnaast is het ook duidelijk dat met deze verspreide aanpak vragen voor ringtracés als in Zuienkerke of Anzegem zullen blijven komen. Niet alleen zal dit een aantasting zijn van het landschap, maar ook het organiseren van mobiliteitsproblemen.

Het nieuwe ontwerp masterplan voor de luchtmachtbasis Koksijde oogt al beter. Hoewel er nog geen scherpe keuzes worden gemaakt en historische fouten een andere harde bestemming krijgen, is er al meer ruimte voor water. Gesteund door de Blue Deal vlaggenschip Duinen, kan men echter nog verder gaan en aan natuurherstel werken, prioritair in de duin-polderovergang die daar nog vrijwel maagdelijk is. De Langeleed blijft ook in ons vizier als kanshebber voor topnatuur. Al is het nog niet zeker dat de militairen er vertrekken. Voor het beleidsplan Ruimte West-Vlaanderen is de ruimte hier te beperkt, maar we komen er zeker op terug.

Tekst: Bart Vanwildemeersch

Mestactieplan

Het al dan niet slagen van de stroomgebiedbeheerplannen (SGBP), hangt ook af van het succes van het Mestactieplan (MAP). Intussen zitten we bijna aan MAP7 en is de doelafstand de laatste jaren groter geworden. Zoals we eerder berichtten over de SGBP, moesten de waterlopen in goeden doen zijn tegen 2015. Net omwille van het falen van de MAP (en de achterstand in zuivering van huishoudelijk afvalwater) hebben de bekkenbesturen in West-Vlaanderen het voorstel gelanceerd om voor 2 deelbekkentjes (Poekebeek en Blankaart), die tegen 2027 in goede toestand zouden moeten zijn, de ambities te verlagen (van klasse 3 naar klasse 4). Niet alleen uitstel van aansluiten op de riolering, maar ook het effenaar aan schipperen met maatregelen ikv MAP hebben geleid tot deze situatie.

De West-Vlaamse Milieufederatie vraagt binnen het MAP-overleg dan ook onderzoek en gekoppelde maatregelen naar en voor de mechanismen die in combinatie leiden tot overschrijding van de normen. Want, hoewel mestverwerking het sluitstuk is voor een goede waterkwaliteit, hebben we ondanks de grootste concentratie aan mestverwerkers eveneens de slechtste waterkwaliteit.

Niet alleen een eenduidige bufferzone, maar ook het verhogen van het zelfreinigend vermogen van de beek, het verstevigen van de autocontrole en het aanrekenen van de effectieve (milieu-, natuur- en handhavingskost) kost bij flagrante overtredingen, moet hierbij verbetering brengen. Het zijn niet de boeren die het wél goed doen, die moeten opdraaien voor hen (boeren, mestverwerkers, maar ook druk van de veiling en verwerkers – ook onder de noemen 'consument' gebracht) die er de kantjes van af lopen.

Tekst: Bart Vanwildemeersch

Minaraad/Westtoer

Hoge verwachtingen voor de vernieuwde werking van de minaraad. Niet zozeer streven naar een compromis-advies, maar wel gaan voor reflecties uit de verschillende organisaties. Voor heel wat milieumaatregelen, kunnen er sociale of economische bedenkingen zijn. Die zijn relevant om mee te nemen in het behalen van de doelen. Maar mogen geen aanleiding zijn voor het afzwakken ervan. Dat gedeputeerde Vanlerberghe zelf aangeeft dat het belang van de minaraad tot nog toe ondergeschikt was in de debatten op niveau van de deputatie, is een erkenning en eerste stap naar een nog betere werking van de laatste provinciale minaraad van Vlaanderen.

In november komt de landschappelijke integratie van stallen op de agenda, net als het klimaatplan van de Provincie en natuur op school. Moest je interesse hebben om inbreng te geven, of op de hoogte willen blijven: aarzel niet en contacteer ons.

Hoewel uw dienaar staat te popelen om de vernieuwde werking rond duurzaam toerisme bij Westtoer te kunnen delen, zal je je moeten gelukkig stellen met de aankondiging van het agendapunt op de raad. We komen hierop terug in een volgend nummer. Een preview van onze vragen willen we wel al geven. Deze zullen in eerste plaats gaan naar het uitdiepen van het aanbod in samenwerking met de natuurorganisaties, een structurele aanpak van de ecologische voetafdruk van het toerisme (van zwerfvuil tot mobiliteit) en het betrekken van natuurorganisaties bij het uitwerken van een recreatief programma in het vroegste stadium. Dat laatste –zo gaven we ook aan in de vorige editie- komt stilaan op gang. Daarenboven merken we nu al overeenkomsten in betrachtingen (bijvoorbeeld aaneensluiting van de groene gebieden).

Tekst: Bart Vanwildemeersch

HET VERHAAL VAN DE DOENER
Sofie Declercq, gepassioneerde bestuurder van Natuurpunt Mandelstreek en Midden West-Vlaanderen

Wat drijft je inzet en hoe begon het?

De interesse voor natuur zal er altijd al ingezeten hebben. Mijn moeder laat geen kans onbenut om te vertellen hoe ik als kleuter thuis kwam met een jaszak vol regenwormen. Die passie borrelde later terug op en toen ik gevraagd werd om mee in het bestuur van een Natuurpuntkern te stappen merkte ik pas hoe leuk het is om die passie met anderen te delen.

Welke rol speelt de West-Vlaamse Milieufederatie daarin?

Beleid is heel belangrijk, maar het is lastig. Je moet dossierkennis opbouwen, bezwaren schrijven... Er zijn moeilijk enthousiaste vrijwilligers voor te vinden. En gelukkig is de West-Vlaamse Milieufederatie daar om ons te ondersteunen, grote dossier op te volgen, info aan te reiken, ons te raadplegen over de details en de toestand op het terrein.

Waar gaat het volgens jou de goede kant op in West-Vlaanderen?

Er is nog een hele weg te gaan. Maar natuur ligt bij velen toch al nauw aan het hart. Natuurpunt had nog nooit zoveel leden, mensen verrassen je als deelnemer met maai-mei-niet, de gemeenten krijgen vragen binnen om extra bomen in de straat te planten, in lock-down werden de natuurgebieden herontdekt, er is extra vraag naar natuuractiviteiten voor gezinnen en kinderen,... Er is hoop.

Waar moet in onze provincie dringend de hand aan de ploeg?

Landbouwbeleid is en blijft een heet hangijzer. Het beleid wordt gestuurd door de industrie en de investeerders die voor schaalvergroting en opbrengst gaan ten koste van landbouwer, omgeving en maatschappij.

Welke 'groene' droom hoop je ooit vverwezenlijkt te zien?

Het zou hoopgevend zijn als we de klimaat en biodiversiteitscrisis zouden kunnen keren of op zijn minst zouden kunnen stoppen.

Op welk (groen) plekje in de provincie kom je tot rust?

Als ik echt moet kiezen zou ik toch voor de Blankaart gaan. Iedere keer anders, iedere keer weer zo mooi.

Sofie Declercq is bestuurder bij Natuurpunt Staden en Natuurpunt Mandelstreek en sinds kort ook voorzitter bij Natuurpunt Midden West-Vlaanderen, de regionale natuurvereniging voor Roeselare en Houtland.

PERSPECTIEF

Natuur en landbouw: ruimtelijk scheiden of delen?

Thomas Roththier

Filosoof & mede-oprichter Ecomodernisme.be

'In het debat over de landbouw van de toekomst gaat het vaak om de keuze tussen land sparing versus land sharing, maar deze keuze is geen alles-of-niets-verhaal. Het zogenaamde 'drie-compartimentenmodel' combineert de sterktes van beiden.'

Volgens dit model wordt het landschap ruwweg verdeeld in drie gebieden: natuurgebied, laagproductieve landbouw en hoogproductieve landbouw. We kunnen dit illustreren met het voorbeeld van de Blankaart. Rond dit biodivers moerasgebied, zou een zone met laagproductieve landbouw kunnen komen. Hierbij kunnen cultuurlandschappen in stand gehouden worden door beheersovereenkomsten op te stellen met de boeren.

Natuurvriendelijke landbouw kan ook aangemoedigd worden via premies. Zo worden er voldoende habitats gecreëerd voor akker- en weidevogels. Rond de zone met laagproductieve landbouw komt een zone met hoogproductieve landbouw. Deze landbouwvorm zal de milieuproblemen tot een minimum beperken door maatregelen zoals betere bodemzorg, door akkerranden voor bloemen, insecten en vogels, en door de aanleg van bufferstroken rond waterlopen. We hebben sowieso een aandeel hoogproductieve landbouw nodig om onze dichtbevolkte stedelijke bevolking te kunnen voeden.

Naast driecompartimentenlandbouw is er nog een andere prioriteit: de afbouw van de veestapel. Deze maatregel heeft aanzienlijke voordelen voor milieu, dierenwelzijn en klimaat. De stikstofvervuiling in Vlaanderen bezorgt de biodiversiteit zware klappen. Stikstofminnende planten zoals bramen en netels verdringen andere flora. Het afbouwen van de vleesproductie is de meest effectieve stap om dit te verhelpen. Hiervoor zijn verschillende ingrepen nodig. De overheid zou best een vleestaks invoeren, plantaardige voeding aanmoedigen en dierenwelzijnswetten verstrengen. Zo wordt vlees meer een delicatesse dan een dagelijkse must. Voor de veeboeren die stoppen kan er worden gezorgd voor een warme sanering. De afbouw van de veestapel en het invoeren van een driecompartimentenlandbouw zorgt voor een verhaal met veel winnaars en weinig verliezers.

Esmeralda Borgo

Beleidsverantwoordelijke Bioforum vzw

'Een goede ruimtelijke visie tracht zoveel mogelijk ecosysteemdiensten te optimaliseren, en niet alleen maar zeldzame natuur of maximale voedselvoorziening.'

Landsparing (scheiden) of landsharing (verweven) tweespalt is een theoretisch en polariserend debat wars van het brede pallet diensten die ecosystemen kunnen bieden. Biodiversiteit is meer dan zeldzame soorten beschermen. Ecosystemen leveren meer dan voedsel of natuur, ze leveren ook drinkwatervoorziening, klimaatregulatie, bestuiving, waterinfiltratie, bescherming tegen overstromingen, bescherming tegen ziekten en plagen, luchtzuivering, natuurbeleving, groen toerisme, enz. Overigens komen veel steeds zeldzamere wordende soorten net voor in landbouwgebied, en staan ook vaak die soorten onder druk, ondermeer als gevolg van intensivering van landbouw. Het is verder, zeker in het kleine, versnipperde Vlaanderen, een illusie om aan te nemen dat de intussen schaarse natuurgebieden verderop geen hinder zouden ondervinden van een doorgedreven intensieve landbouw met z'n impact op grond- en oppervlaktewater als gevolg van overmatig gebruik van (kunst)mest en pesticiden. Bovendien is het niet zozeer een eventuele ruimtelijke verweving van natuur en landbouw die in Vlaanderen een optimale voedselproductie en een hogere biodiversiteit in de weg staat, wel de ruimtelijke fragmentatie van zowel natuur- als landbouwgebieden door verspreide bebouwing en infrastructuur.

Voorstanders van het scheidingsdenken gaan er te gemakkelijk vanuit dat enkel intensieve, hoogproductieve landbouwactiviteiten economisch zinvol zijn omdat deze bijdragen aan een positief saldo op de handelsbalans. Waar landbouw gericht is op de noden van de grote verwerkers, zoals we bv. op de vruchtbare Westvlaamse gronden zien, lijken de noden van de boeren van geen tel: ze zitten vast in een ratrace van steeds meer productiviteit en meer schulden. Dat alles leidt alleen maar tot roofofbouw, met dode bodems en nog meer milieuvervuiling als gevolg. Een inhaalbeweging in de richting van een meer gediversifieerde landbouw in een gelaagd landschap dat rekening houdt met zoveel mogelijk ecosysteemdiensten, ingegeven door de kenmerken van de omgeving (ipv de industrie) is absoluut aangewezen in (West-)Vlaanderen.

WEST-VLAAMSE MILIEUFEDERATIE

De West-Vlaamse Milieufederatie vzw zet zich in om samen met haar lidverenigingen en doelgroepen West-Vlaanderen tot een voorbeeldregio te maken waar een gezond leefmilieu en ecosystemen drager zijn van een welvarende ecologisch duurzame samenleving.

Bestuur West-Vlaamse Milieufederatie vzw

Voorzitter Kristina Naeyaert
Penningmeester Marcel Heintjens
Secretaris Martine Langen
Bestuursleden René De Molder, Peter Hantson, Pol De Wulf, Dries Vandewoude

Lidverenigingen

Momenteel overkoepelt de West-Vlaamse Milieufederatie 87 natuur- en milieuverenigingen, die werken in West-Vlaanderen.

Voor een volledig overzicht: www.westvlaamsemilieufederatie.be/organisatie/wiezijnwij

Wil uw organisatie graag ook lid worden van onze koepel?

Stuur een mail met uw kandidatuur naar de coördinator van de West-Vlaamse Milieufederatie: katty.de.wilde@westvlaamsemilieufederatie.be

Adviesraden & overleg

Contactpersonen
West-Vlaamse Milieufederatie

Provinciale Minaraad
Bart Vanwildemeersch

Procoro West-Vlaanderen
Katty De Wilde

Adviescomité
buitenluchtcreatie Westtoer
Bart Vanwildemeersch

Managementcomité
plattelandontwikkeling
Bart Vanwildemeersch

Overleg met De Vlaamse Waterweg
Kristina Naeyaert

Bekkenraad Bovenschelde
Kristina Naeyaert

Resoc Noord
Marcel Heintjens

Kust 2020, TOPzone Kust, taskforce duurzame recreatieve visserij, ...
Bart Vanwildemeersch

Colofon tijdschrift

Het tijdschrift van de West-Vlaamse Milieufederatie verschijnt 4 keer per jaar: maart • juni • september • december
Dit tijdschrift is jaargang 16, editie juli – augustus – september 2021
Verantwoordelijke uitgever

Kristina Naeyaert | Normandiëstraat 178 | Wevelgem
Eindredactie secretariaat@westvlaamsemilieufederatie.be
Aan dit tijdschrift werkten mee Esmeralda Borgo, Amber Decavele, Sofie Declercq, Peter Hantson, Thomas Roththier, Bart Vanwildemeersch en Katty De Wilde

Layout Leander Depypere
Coverfoto Restanten van de vallei van de Babilliebeek • Peter Hantson
Overname van artikels en illustraties mag mits toelating van de redactie en bronvermelding: Tijdschrift West-Vlaamse Milieufederatie vzw

Het drukken van dit tijdschrift verloopt 100% isopropylalcoholvrij met biologische inkt en chemievrije drukvormvervaardiging op 100% gerecycleerd papier door drukkerij Drukta

Dit tijdschrift en/of onze nieuwsbrief beleid digitaal ontvangen?
Stuur een mail naar: secretariaat@westvlaamsemilieufederatie.be

Contacteer ons

Secretariaat en maatschappelijke zetel West-Vlaamse Milieufederatie vzw
Beenhouwersstraat 9 | 8000 Brugge | 050 70 71 07
Mail secretariaat@westvlaamsemilieufederatie.be
Website www.westvlaamsemilieufederatie.be
Facebook www.facebook.com/wmfkoepel
Coördinator Katty De Wilde | 0468 09 90 95
katty.de.wilde@westvlaamsemilieufederatie.be
Beleidsmedewerker Bart Vanwildemeersch | 0468 07 17 07
bart.vanwildemeersch@westvlaamsemilieufederatie.be @WMF_Bart

De West-Vlaamse Milieufederatie is erkend als milieuorganisatie door de Vlaamse Overheid. De West-Vlaamse Milieufederatie wordt ondersteund door Provincie West-Vlaanderen.

Natuur en milieu, we gaan ervoor

Activiteiten West-Vlaamse Milieufederatie

Maak het groener in Zuid-West-Vlaanderen! | Natuurpunt

Hou je van een bijen- of vogelvriendelijke tuin, heb je een boontje voor klimplanten of wil je graag kunnen snoepen van je tuin? Dan is de verkoopactie van streekeigen (fruit)bomen, struiken, kleinfruit en klimplanten van Natuurpunt zeker iets voor jou! Alle info en bestellen op: www.maakhetgroener.be.

**27&28
NOV**

DAG van de NATUUR

Kleine daad, groot resultaat.

Kom planten, snoeien, en maaien voor de natuur in jouw buurt.
Samen krijgen we de natuur - en onszelf - terug in vorm.

#natuurisgezond • www.dagvandenatuur.be

© Leopold De Wulf

Ook graag je activiteit op onze cover?
secretariaat@westvlaamse-milieufederatie.be

Meer activiteiten ontdekken?
www.westvlaamse-milieufederatie.be

Hou onze facebookpagina in het oog!